

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "การสร้างแบบจำลองการสอนวิชาภาษาไทย โดยเน้นทักษะการสนทนาเฉพาะอย่างในชั้นประถมศึกษาปีที่สาม สำหรับครูช่วยสอนชาวเขา" นี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการทดลองฝึกอบรมครูช่วยสอนเด็กชาวเขา ของแผนกวิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบจำลองการสอนวิชาภาษาไทย โดยเน้นทักษะการสนทนาฟังและพูดในชั้นประถมศึกษาปีที่สาม และนำไปทดลองใช้ในการฝึกอบรมครูช่วยสอนชาวเขาให้มีทักษะในการสนทนาฟังและพูดภาษาไทยแก่เด็กชาวเขาเผ่าต่างๆ โดยใช้เทคนิควิธีสนทนาฟังและพูดภาษาไทยตามแนวฝึกหัดครู ของโครงการทดลองฝึกอบรมครูช่วยสอนชาวเขา

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานการวิจัยไว้ว่า การฝึกอบรมครูช่วยสอนชาวเขาโดยใช้หลักสูตรพิเศษ และแบบจำลองการสอนวิชาภาษาไทยที่สร้างขึ้น จะทำให้ผู้รับการฝึกอบรมมีความรู้และทักษะการฟัง และพูดภาษาไทย และมีความสามารถในการสนทนาฟังและพูดภาษาไทยแก่เด็ก โดยความรู้และความสามารถดังกล่าวก่อนและหลังการฝึกอบรมมีความแตกต่างกันในทางเพิ่มขึ้น

การวิจัยครั้งนี้ กองสงเคราะห์ชาวเขา กรมประชาสงเคราะห์ ได้คัดเลือกชาวเขาเผ่าต่างๆ จาก 7 จังหวัด จำนวน 51 คน เป็นพระภิกษุ 1 รูป ขรवासชาย 38 คน หญิง 12 คน อายุระหว่าง 17 ถึง 38 ปี เข้ารับการฝึกอบรมโดยอยู่ประจำเป็นเวลา 3 เดือน ณ ศูนย์พัฒนาและสงเคราะห์ชาวเขาจังหวัดเชียงใหม่

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย หลักสูตรพิเศษของโครงการ แบบจำลองการสอนวิชาฟังและพูดภาษาไทย แบบสอบวิชาฟังและพูดภาษาไทย แบบสอบวิชา-

ครูเบื้องต้น แบบนิเทศและประเมินผลการสอน แบบประเมินผลแบบจำลองการสอน วิชาฟังและพูดภาษาไทย และวิธีสอนฟังและพูดภาษาไทยตามแนวการฝึกหัดครูของ โครงการนี้

สรุปผลการวิจัย

1. สมรรถนะของการฝึกอบรม

1.1 สมรรถนะค่านวิชากร ผู้รับการฝึกอบรมมีความสำเร็จเป็นที่ น่าพอใจ ผู้รับการฝึกอบรมไคคะแนน A,B และ C รวมกับจำนวน 35 คน คิดเป็น ร้อยละ 66.67 ของผู้รับการฝึกอบรม

1.2 สมรรถนะค่านวิชาครูเบื้องต้น ผู้รับการฝึกอบรมมีความสำเร็จ อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ ผู้รับการฝึกอบรมไคอันคัยคะแนน A,B และ C รวมกับ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 76.47 ของผู้รับการฝึกอบรม

1.3 ความสามารถในการสอน ผู้รับการฝึกอบรมมีความสามารถ ในการสอนอยู่ในเกณฑ์ โดยไคอันคัยคะแนน C ถึง A ทุกคน

2. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะค่านวิชาฟังและพูดภาษาไทย กับความสามารถในการสอน และระหว่างวิชาครูเบื้องต้นกับความสามารถในการสอน โดยค่านวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สันได้ .6537 และ .720 มีนัยสำคัญ ที่ระดับ .01 นับว่าความสัมพันธ์เป็นไปในเชิงนิมาน เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 2

3. ประสิทธิภาพของการฝึกอบรม ความแตกต่างของคะแนนการทดสอบ วิชาฟังและพูดภาษาไทย และวิชาครูเบื้องต้น หลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าการฝึกอบรมครั้งนี้มีประสิทธิภาพ

4. ผู้รับการฝึกอบรมไม่ว่ามีพื้นฐานการศึกษาระดับใด มีความเข้าใจ เนื้อหาในแบบจำลองการสอน หลังการฝึกสอนสูงกว่าก่อนการฝึกสอนอย่างมีนัยสำคัญ

ที่ระดับ .01 แสดงว่าหลังการใช้แบบจำลองการสอนผู้รับการฝึกอบรมมีความเข้าใจเนื้อหาในแบบจำลองการสอนเพิ่มขึ้น เป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 3

5. ผู้รับการฝึกอบรมทุกคนมีความมั่นใจในการสอนเนื้อหาในแบบจำลองการสอน พื้นฐานการศึกษาของผู้รับการฝึกอบรม ไม่มีอิทธิพลต่อความมั่นใจในการสอนของผู้รับการฝึกอบรม ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 4

นับได้ว่าการฝึกอบรมครูช่วยสอนชาวเขาใหม่ทักษะ ในการสอนวิชาฟังและพูดภาษาไทย โดยใช้แบบจำลองการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ การสร้างแบบจำลองการสอนวิชาภาษาไทยครั้งนี้ประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย

ปัญหาและขอเสนอแนะ

ด้านการฝึกอบรมทั่วไป

1. ผู้รับการฝึกอบรมมีพื้นฐานความรู้แตกต่างกันมากเกินไป ทำให้เกิดปัญหาในการเรียนการสอน ฉะนั้น การคัดเลือกชาวเขาเข้ารับการฝึกอบรมแต่ละรุ่น ควรคัดเลือกเฉพาะผู้ที่มีพื้นฐานการศึกษาในระดับเดียวกันหรือใกล้เคียงกันมาเข้ารับการฝึกอบรมรุ่นเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อลดปัญหาในการสอนและการฝึกอบรม นอกจากนี้ยังช่วยให้สามารถวิเคราะห์และเปรียบเทียบผลการฝึกอบรมแต่ละรุ่นได้อีกด้วย

2. พื้นฐานความรู้สามัญของผู้รับการฝึกอบรมไม่ควรต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 เพราะการจัดให้ผู้รับการฝึกอบรมที่มีพื้นฐานความรู้สามัญต่ำกว่าระดับนี้มารับการฝึกอบรม ในระยะเวลาเพียง 3 เดือนนั้น ผู้รับการฝึกอบรมย่อมไม่สามารถมีความรู้ความเข้าใจที่เท่าที่ควร อาจเป็นเหตุให้นำความรู้หรือแนวคิดที่ผิดๆ ไปสอนเด็ก ซึ่งเป็นอันตรายต่อการวางพื้นฐานการศึกษาของเขาวนเป็นอย่างยิ่ง

นอกจากนี้ จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ผู้รับการฝึกอบรมที่ประสบความสำเร็จทั้งในภาควิชาการและวิชาชีพ เบื้องต้นส่วนมากเป็นผู้ที่มีพื้นฐานความรู้เรียนจบ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 และสูงกว่า

3. เนื่องจากภาษา ความเป็นอยู่ ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีของชาวเขาแต่ละเผ่ามีความแตกต่างกัน เพื่อความสะดวกในการเรียนการสอนในรุ่นต่อไป ควรจัดฝึกอบรมรุ่นละเผ่าหรือจัดชาวเขาที่มีปัญหาในการพูดการออกเสียงภาษาไทยที่ใกล้เคียงกันอยู่ในรุ่นเดียวกัน เช่น กลุ่มชาวเขา เผ่าแม้ว เย้า ลีซอ พวกหนึ่งกับกลุ่มกะเหรี่ยง มูเซอ และอีก้ออีกพวกหนึ่ง

4. การคัดเลือกผู้เข้ารับการศึกษา ควรเป็นชาวเขาล้วนๆ ไม่ควรมีผู้เข้ารับการศึกษาที่เป็นคนพื้นราบเข้าร่วม ในการฝึกอบรมครั้งนี้ได้คัดเลือกคนพื้นราบซึ่งทำงานในหน่วยปฏิบัติการสงเคราะห์ชาวเขามารับการศึกษา จำนวน 13 คน ทำให้เกิดปัญหาการเรียนภาควิชาการและการฝึกสอนตามเผ่าของผู้รับการศึกษา

5. ในระหว่างที่มีการเรียนการสอนในแต่ละวิชาเมื่อผู้รับการฝึกอบรมพูดหรือออกเสียงภาษาไทย ไม่ชัดเจนหรือไม่ถูกต้อง ถ้าผู้ให้การฝึกอบรมในแต่ละวิชานั้นๆ ได้ช่วยตักเตือน แนะนำ และแก้ไขการผิดพลาดเหล่านั้นในทันทีด้วย ย่อมจะทำให้การเรียนวิชาฟังและพูดภาษาไทยประสบผลสำเร็จอย่างรวดเร็ว อันเป็นผลให้การเรียนการสอนในวิชาอื่นๆ ประสบผลสำเร็จอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพด้วยเช่นกัน เพราะถ้านักเรียนมีพื้นฐานและทักษะในการใช้ภาษาไทยที่ดีแล้ว การเรียนในวิชาอื่นๆ ก็ย่อมจะประสบผลสำเร็จอย่างรวดเร็วด้วย

6. การติดตามผลการวิจัยของโครงการนี้ ควรได้รับความร่วมมือและประสานงานจากเจ้าหน้าที่หลายฝ่าย เพื่อจะได้ทราบผลงานและปัญหาของผู้ช่วยครูทุกคนที่เขาไปสอน ตามโรงเรียนชั่วคราวของกรมประชาสงเคราะห์หรือโรงเรียนของตำรวจตระเวนชายแดน

7. ควรได้จัดอบรมผู้ช่วยครูชาวเขา หลังจากได้ออกไปปฏิบัติงานและมีประสบการณ์ในการทำงานแล้วสัก 2 -3 ปี ทั้งนี้เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ และปรับปรุงการสอนของตนให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนได้เรียนรู้เทคนิคการสอนใหม่ๆ เพิ่มขึ้น

กานการฝึกอบรมวิชาทั้งและทุกภาษาไทย

1. การแก้ไขข้อบกพร่องในการพูดของผู้รับการฝึกอบรมที่ได้ผลดี ควรเริ่มจากการสำรวจปัญหาในการออกเสียงของแต่ละคน แต่ละเฝ้าตั้งแต่เริ่มอบรม แล้วชี้ให้ผู้รับการฝึกอบรมรู้สาเหตุแห่งความบกพร่องของตน และรู้วิธีแก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง ต่อมาจึงฝึกฝนใหม่ทักษะในการพูดที่ถูกต้อง

2. ควรใช้เทคนิควิธีที่แตกต่างกันไปในการแก้ไขปัญหการออกเสียงของแต่ละเฝ้า เพราะลักษณะโครงสร้างทางภาษาของแต่ละเฝ้าแตกต่างกัน ปัญหาจึงแตกต่างกัน เช่น ชาวเขาเฝ้ากะเหรี่ยง อีกอ แมว มูเซอ ไม่มีตัวสะกด จึงมักออกเสียงตัวสะกดไม่ได้ เช่น นักเรียนออกเสียงเป็น นะเลี้ยว โดยเฉพาะตัวสะกดแมงชาวเขาเฝ้ามูเซอ อีกอ และแมวจะออกเสียงไม่ได้เลย เช่น ดวงจันทร์เป็นควนจัน ส่วนคำควบกล้ำ ชาวเขาเฝ้าแมว และเฝ้าจะออกเสียงไม่ได้ เช่น พี่พรวน-คินแปลงปลูกผัก เป็นพี่พวนคินแปลงปลูกผัก และชาวเขาเฝ้าแมวจะออกเสียงสระและวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง เช่น ฉัน เป็น ฉาน แล้วเป็นเลี้ยว ประเคี้ยว เป็น ปุเหลี้ยว

3. การฝึกออกเสียงเกี่ยวกับตัวสะกดในมาตราต่างๆ ของผู้รับการฝึกอบรมควรใช้หลักการทางด้านสัทศาสตร์ (Phonetic) ตัวสะกดในมาตราใดมีที่เกิดของเสียงและอวัยวะในการออกเสียงอยู่ในตำแหน่งใกล้เคียงกันหรือเหมือนกันก็รวมหลักการไว้ด้วยกัน เช่น ตัวสะกดในแม่ กม กับกม ใช้ริมฝีปาก ตัวสะกดในแม่ กคกับกน ใช้ปลายลิ้นกับปุ่มเหงือก เป็นต้น

4. ควรเพิ่มจำนวนชั่วโมงในการฝึกอบรมให้มากกว่าสัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง เนื่องจากการฟังและพูดเป็นทักษะทางภาษาที่จะต้องฝึกฝนอยู่ตลอดเวลา แต่ผู้รับการฝึกอบรมจะมีเวลาฝึกทักษะดังกล่าวเฉพาะในเวลาฝึกอบรมเท่านั้น หลังจากนั้น ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับเพื่อนเฒ่าเดียวกัน ซึ่งใช้ภาษาตามเฒ่าของตน โอกาสที่จะฝึกฝนจึงมีน้อย ซึ่งมีส่วนทำให้ทักษะฟังและพูดไม่พัฒนาเท่าที่ควร ดังนั้นถ้าเพิ่มจำนวนชั่วโมงในการฝึกอบรมให้มากขึ้น จะทำให้ผู้รับการฝึกอบรมมีโอกาสฝึกทักษะมากขึ้น

5. ผู้วิจัยสังเกตเห็นได้ว่า การให้กำลังใจและความเอาใจใส่ที่จะแก้ไขข้อบกพร่องผู้รับการฝึกอบรมโดยทุ่มเทเวลาว่างให้ผู้รับการฝึกอบรมมาฝึกออกเสียงคำที่เป็นปัญหา แล้วอัดเทปไว้ทุกครั้ง ทำให้ผู้รับการฝึกอบรมที่มีปัญหาในการออกเสียงมีความตั้งใจ และสนใจที่จะแก้ไขข้อบกพร่องของตน

6. การใช้เพลงประกอบการสอน นอกจากจะทำให้บรรยากาศในห้องเรียนสนุกสนาน เด็กชอบและให้ความสนใจคอยทเรียนตลอดเวลาแล้ว ยังได้ออกเสียงภาษาไทยโดยอัตโนมัติ ซึ่งไม่ทำให้เด็กเหล่านั้นเกิดความกระตาคออาย

ด้านการสร้างแบบจำลองการสอนวิชาฟังและพูดภาษาไทย

1. หนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับครูควรได้รับความอนุเคราะห์จากกรมประชาสัมพันธ์ขอไว้ใช้ เพื่อให้ครูมีโอกาสศึกษาและค้นคว้าประกอบการสอน
2. ควรสร้างแบบจำลองการสอนขึ้นอีกให้ครบทุกชั้นและทุกวิชา เพื่อครูช่วยสอนชาวเขาจะได้ใช้เป็นแนวทางในการสอน อันจะก่อให้เกิดผลดีต่อการเรียนการสอนในโรงเรียนต่อไป